

были искесни О́ніа, где то направили и кампани пречеденъ Отгбре на връхъ кѣлата въ способъ, защо когато вѣлъ вѣтъръ, дѣмалъ таѣ дѣма. „Дѣрь Александъръ.“ О́ныя що были вѣтрѣ като слышали тѣлъ гласъ, не смѣйли да излѣзатъ да дѣйдатъ до вѣртата, и тамо са затворени дорѣ до днѣсъ.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИБА ПРИ КАНДАКИ.

Отъ тамо станалъ пакъ Александъръ, и Отѣшалъ на землята Амастидѣска, на коѧто бѣлъ Господарь Кантаулѣсъ сънъ на-пречеднаѧ и преславнамъ Кандаки заради юнѣчество то и, почетътъ и, и за борѣчество то имѣла. Была скѣха на-царѧ Побра. Имѣла двѣма сънове, Кантаулѣса, и Дорѣфѣра. Дорѣфѣръ имѣлъ женѣ дѣщерѣта Пброва. Кандаки като се наѣчила, защо Александъръ дошѣлъ на Сунержътъ и, пратила єдинъ Іконописецъ искесенъ скрышомъ въ войската Александрова, и го изобразилъ мнѣго искесно, и занѣсалъ ікона мѣ на царїцата. Она като видѣла хѣбостътъ мѣ, зачѣдиласе, и а тѣрнала въ кѣщата си, и а вардѣла, защо чѣла какъ Александъръ самъ си потѣпковалъ царствата, въ видъ вѣстническій. Прбче Кандаки ожидала кога да Отѣде и при нѣмъ, за да го оѣловѣ. Кантаулѣсъ като видѣлъ Александра чи дошѣлъ вѣтрѣ въ мѣстото мѣ, оѣплашилъ и зѣлъ вѣнитѣ си, жената си, дѣщерѣ си, и сѣчкити си вѣри и бѣгала за да Отѣде при майка си Кандаки